

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Oprigtig talt, hr. Kristian Thulesen Dahl, jeg synes, der er vigtigere ting at beskæftige sig med i international politik end aflønningen af EU-kommissærer.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten er positiv over for det forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat.

Jeg vil komme med nogle bemærkninger til de enkelte dele:

Som flere har været inde på, er hovedproblemet ved forslaget, at det nogle steder støder ind i internationale aftaler og traktater, men dér er det altså også et problem, at regeringen ikke tilstrækkelig aktivt arbejder på at få ændret disse internationale aftaler, således at der kan gøres noget effektivt ved problemerne.

Her tænker jeg naturligvis især på de meget store problemer, som der er i EU, og som den danske regering jo har et medansvar for, al den stund den danske regering sidder i EU's lovgivende forsamling, som ikke er det såkaldte Parlament, men EU's Ministerråd, og det er altså EU's Ministerråd, der vedtager lovene og også de love, der gælder for Europa-Parlamentet, og derfor kommer man ikke uden om, at ansvaret til syvende og sidst ligger hos de danske ministre og hos deres ministerkolleger fra de andre lande.

Min vurdering er, at ministrene i dag ikke gør tilstrækkeligt for at gribe ind over for Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen og det omsiggribende privilegiesystem, som opbygges i Bryssel og Strasbourg; ansvaret forflygtiges, og disse to organer, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet, får stort set hæmningsløst lov til at rane til sig på skatteydernes bekostning. Det griber nærværende beslutningsforslag trods alt lidt ind i, og det skal forslagsstillerne naturligvis have tak for. At det så er nødvendigt at føje mere til, end der står i forslaget, er en anden sag.

Når vi taler om Parlamentet, så ligger der diætsagen. Der ligger også spørgsmålet om de meget store summer – jeg tror, det er omkring 60.000 kr. – der hver måned udbetales i bistand til hvert parlamentsmedlem, og det er penge, der udbetales efter overordentlig besynderlige regler, som gør, at disse penge, så vidt jeg har fået det oplyst, f.eks. kan udbetales til et firma, som ejes af det pågældende parlamentsmedlem, og som altså i realiteten kan kontrolleres som en

personlig indkomst. Så der er meget, der er galt, og meget, der skal rettes op på.

Enhedslisten har foreslået den danske regering, at man simpelt hen kunne nedsætte det budgetbeløb, som EU stiller til rådighed for Parlamentet, med f.eks. 10 pct., for så ville Parlamentet være tvunget til at nedsætte og fjerne overflødige budgetkonti. Det synes vi ville være en fremgangsmåde, for hvis man ikke kan forhandle sig til rette, kan man simpelt hen nedsætte budgettet, så det ikke bliver muligt for Europa-Parlamentet at udbetale penge til alle disse ting. Jeg vil godt spørge ministeren, om ikke det kunne være en fremgangsmåde.

Der er en anden mulighed, som jeg også vil spørge ministeren om han vil overveje, nemlig den, jeg nævnte, hvor man giver det enkelte land ret til selv at fastsætte reglerne for aflønningen af parlamentsmedlemmerne. Det ville bringe det i orden for de danske medlemmer, og så må de andre lande selv stå til ansvar over for deres vælgere for de skyhøje lønninger, som bliver udbetalt til deres politikere.

Til sidst vil jeg gentage mit spørgsmål til skatteministeren: Finder den danske regering virkelig, som hr. Thulesen Dahl var inde på, og som fru Elisabeth Arnold åbenbart synes er helt fint, at det er i orden med en løn på 100.000 kr. om måneden, samtidig med at man kun betaler en symbolsk skat?

Og det gælder ikke bare kommissærerne, men også generaldirektørerne, direktørerne osv., osv.; hele denne gøple af bureaukrater, de tusindvis af mennesker, som arbejder i Bryssel, og som har skabt sig et privilegiesystem, der kun kan sammenlignes med det, adelen havde i gamle dage. Det er da for stærkt, og det kan da ikke være rigtigt, at fru Elisabeth Arnold mener, at det problem er fuldstændig ligegyldigt. Det håber jeg i hvert fald ikke at den danske regering mener, og jeg venter spændt på skatteministerens svar på, hvad man vil gøre ved det problem, for jeg fornemmede ikke noget svar i første omgang.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan allerede nu sige, at Dansk Folkeparti naturligvis støtter forslaget om normal beskatning af politikere, som vi har til behandling her i dag.

Alene overskriften på forslaget burde jo få alle partier til at have meget stor sympati for det og burde få dem til at støtte det med de modifikationer, enkelte måtte føle der er behov for,